

---

# Noty o autorach

---

Nowa Krytyka 28, 227-229

---

2012

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej [bazhum.muzhp.pl](http://bazhum.muzhp.pl), gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

## NOTY O AUTORACH

**Baranowski Mariusz** – adiunkt w Wyższej Szkole Nauk Humanistycznych i Dziennikarstwa w Poznaniu; absolwent Indywidualnych Studiów Humanistycznych na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza (socjologia i filozofia). Studiował w Holandii oraz Wielkiej Brytanii, odbył kwerendę w London School of Economics and Political Science. Posiadacz dyplomu z Zarządzania Zasobami Ludzkimi. Zainteresowania badawcze skupione wokół zagadnień metodologicznych, jak również socjologii polityki i socjologii ekonomicznej.

**Horkheimer Max** (1895–1973) – niemiecki filozof i socjolog, dyrektor Frankfurckiego Instytutu Badań Społecznych (1930–1958). Współtwórca tzw. szkoły frankfurckiej i teorii krytycznej. Stworzył podstawy społeczno-ekonomiczne krytyki kapitalizmu z pozycji krytycznej teorii (zaliczanej do tzw. neomarksizmu). Wpłynął silnie na kształtowanie poglądów nowej lewicy. Po polsku, oprócz wielu artykułów, ukazały się także jego książki: *Początki mieszczańskiej filozofii dziejów (Anfänge der bürgerlichen Geschichtsphilosophie)*, tłum. H. Walentowicz, Warszawa 1995; *Zmierzch. Notatki z Niemiec 1931–1934 (Dämmerung. Notizen in Deutschland)*, tłum. H. Walentowicz, Warszawa 2002; (z Theodorem W. Adorno) *Dialektyka oświecenia. Fragmenty filozoficzne (Dialektik der Aufklärung. Philosophische Fragmente)*, tłum. M. Łukasiewicz, posłowie M. Siemek, Warszawa 1994 i 2010; *Krytyka instrumentalnego rozumu (Zur Kritik der instrumentellen Vernunft)*, tłum. H. Walentowicz, Warszawa 2007.

**Juchniewicz Natalia** (ur. 1985) – doktorantka Zakładu Filozofii Społecznej Uniwersytetu Warszawskiego i studentka prawa Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego. Interesuje się filozofią społeczną, filozofią języka i estetyką.

**Kochan Jerzy** (ur. 1952) – profesor Uniwersytetu Szczecińskiego, kierownik Zakładu Filozofii Kultury, absolwent historii i filozofii Uniwersytetu Wrocławskiego, swego czasu członek redakcji „Colloquia Communia”. Redaktor naczelny czasopisma filozoficznego „Nowa Krytyka”. Autor wielu publikacji z zakresu filozofii, socjologii, antropologii kul-

tutowej, wśród nich m.in. książek: *Wolność i interpelacja*; *Życie codzienne w matriksie*; *Studia z teorii klas społecznych*. Członek założyciel i wiceprezes Polskiego Stowarzyszenia Hegla i Marksa. Píše również i publikuje wiersze.

**Kozak Piotr** (1983) – filozof i tłumacz, doktorant Uniwersytetu Warszawskiego; publikował m.in. w pismach „Diametros” i „Estetika. The Central European Journal of Aesthetics”.

**Kurowicki Jan**, prof. zw. dr hab. – autor ponad trzydziestu książek z estetyki, filozofii społecznej, literatury, teorii poznania. Obecnie kierownik Katedry Nauk Społecznych na Uniwersytecie Ekonomicznym we Wrocławiu.

**Luty Jerzy** (ur. 1975) – dr filozofii. Studiował na Uniwersytecie Wrocławskim, gdzie również doktoryzował się na podstawie rozprawy „Filozoficzne aspekty twórczości Johna Cage’a”. Praca została wyróżniona w konkursie o Nagrodę im. Stefana Morawskiego dla młodych adeptów estetyki przed habilitacją (Kraków 2007). Jest autorem około dwudziestu artykułów z zakresu estetyki i filozofii sztuki oraz pierwszym w Polsce tłumaczem pism Denisa Duttona, twórcy estetyki ewolucyjnej. Laureat konkursu na esej filozoficzny pisma „Rita Baum” (2003) i jego współpracownik. Autor pierwszej w literaturze filozoficznej monografii na temat Johna Cage’a, amerykańskiego kompozytora, filozofa, poety, teoretyka muzyki, jednego z liderów powojennej awangardy (*John Cage. Filozofia muzycznego przypadku*, Wrocław 2011). Pracuje w Wyższej Szkole Oficerskiej Wojsk Lądowych we Wrocławiu.

**Mika Bartosz** (ur. 1980) – dr, absolwent studiów magisterskich na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu (czerwiec 2004). Doktorat z nauk humanistycznych w zakresie socjologii, również na UAM, obronił w październiku 2008. Od 2004 jest stałym asystentem w Zespole Badań Socjoekonomicznych kierowanym przez prof. Jacka Tittenbruna, działającym przy Wyższej Szkole Nauk Humanistycznych i Dziennikarstwa w Poznaniu. Interesuje się socjologią gospodarki, socjologią konfliktu, przeobrażaniem współczesnej struktury społecznej oraz nowymi technologiami.

**Nowicki Florian** (ur. 1980) – związany z Zakładem Filozofii Społecznej w Instytucie Filozofii na Wydziale Filozofii i Socjologii Uniwersytetu Warszawskiego. Obronił pracę magisterską pt. „Logiczna struktura materializmu historycznego” pod kierunkiem prof. M. Siemka. Ukończył studia doktoranckie w IF na WFiS UW. Obecnie przygotowuje rozprawę doktorską o materializmie historycznym pod kierunkiem prof. A. Ochockiego. Zajmuje się marksizmem, filozofią społeczną, filozofią historii i matriarchalystyką.

**Przemysław Pluciński** – socjolog, adiunkt w Zakładzie Historii Gospodarczej Instytutu Historii Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Główne zainteresowania: socjologia teoretyczna, teoria krytyczna społeczeństwa, nierówności społeczne. Oddycha muzyką.

**Tittenbrun Jacek** (ur. 1952) – prof. zw. dr hab., socjolog. Kierownik Katedry Socjologii Przedsiębiorczości i Pracy oraz Zespołu Badań Socjoekonomicznych w Wyższej Szkole Nauk Humanistycznych i Dziennikarstwa w Poznaniu, profesor zwyczajny Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Krytyk z pozycji ortodoksyjnego marksizmu koncepcji tzw. poznańskiej szkoły metodologicznej, głównie koncepcji Leszka Nowaka. Jego główne zainteresowania naukowe obejmują socjologię gospodarki ze szczególnym uwzględnieniem problematyki własności oraz zagadnienia zróżnicowania społecznego. Laureat wielu nagród naukowych oraz stypendiów zagranicznych: NATO, Fundacji Uniwersytetu Środkowoeuropejskiego, London School of Economics. Należy do wielu zagranicznych towarzystw naukowych, m.in.: European Association of Evolutionary and Comparative Studies, European Sociological Association, International Institute of Sociology. Jego stale poszerzający się dorobek publikacyjny obejmuje niemal 150 szkiców i artykułów w naukowych czasopismach zagranicznych i krajowych oraz pracach zbiorowych, nie licząc wielkiej liczby pozycji publicystyki teoretycznej. Autor 11 samodzielnych książek (2 wydane w Londynie) i współautor 5 innych. Książka *Upadek socjalizmu realnego w Polsce* zajęła pierwszą pozycję na liście bestsellerów wydawniczych „Nowej Europy”. Tłumaczy również literaturę piękną, np. studium antropologiczne *Żelazny Jan* Roberta Bly to bardzo wysoko oceniona powieść o męskości i męskiej inicjacji, a także o problemach i życiowych wyzwaniach współczesnego mężczyzny. Autor m.in. następujących książek: *O tzw. nie-marksistowskim materializmie historycznym*; *Interakcjonizm we współczesnej socjologii amerykańskiej*; *Dialektyka i scholastyka. O pewnej próbie obalenia Marksa*; *Wprowadzenie do materialistyczno-historycznej teorii społeczeństw*; *Instytucje finansowe a własność kapitału akcyjnego*; *Ekonomiczny sens prywatyzacji: spór o wyższość własności prywatnej nad publiczną*; *Własność i interesy w dobie transformacji ustrojowej*; *Z deszczu pod rynnę: studium polskiej prywatyzacji* (4 tomy).